

Posudek bakalářské práce:

Popírání holocaustu a jeho funkce ve společnosti

Autorka práce: Denisa Sedláčková

Vedoucí práce: PhDr. Michal Vašečka, Ph.D.

Oponent: Mgr. Ondřej Hofírek

Autorkou předkládaná bakalářská práce se zabývá popíráním holocaustu a jeho aktéry jako sociálním hnutím. Tato práce je teoretická, založená na studiu dostupné literatury a jejím cílem je analyzovat popírače z pohledu funkcionalistického paradigmatu.

Text je logicky členěn do osmi kapitol. V úvodu autorka představuje téma popírání holocaustu, významné osobnosti, které se mu z vědeckého pohledu věnují a cíle, které si autorka vytyčila.

Ve druhé kapitole autorka vysvětluje pojem holocaust, poukazuje na jeho popírače a vztah tohoto fenoménu k moderní společnosti.

Ve třetí kapitole jsou popírači holocaustu definováni jako sociální hnutí. Autorka obsažně představuje základní charakteristiky hnutí popíračů a jeho organizovanost v různých zemích světa.

Čtvrtá kapitola přehledně popisuje historii hnutí popíračů ve světě a jeho nejvýznamnější představitele, přičemž bohužel poněkud opomíjí český kontext. Historie popíračů již byla v literatuře několikrát zpracována, a proto se mi zde jeví její podrobné popisování jako poněkud redundantní.

V páté kapitole autorka vyčerpávajícím způsobem prezentuje metody popíračů od snah po vzbuzování zdání vědeckosti, přes nabízení alternativního pohledu na historii až po využívání internetu, jako necenzurovaného prostoru pro šíření jejich tezí.

Šestá kapitola předkládané práce se zabývá funkcemi popírání holocaustu ve společnosti. Popírání holocaustu má podle autorky funkci legitimizační (jako legitimizace boje proti státu Izrael, legitimizace historie a národního socialismu), dále pak funkci kauzálních atribucí a kolektivní identity, ke které se mohou jedinci vztahovat. Tuto kapitolu považuji za nejvíce zdařilou, vzhledem k tomu, že se zde objevují analytické závěry.

Sedmá kapitola práce pak popisuje některé reakce společnosti na popírání holocaustu jako například legislativní opatření proti popíračům.

Celkově se mi předkládaná práce jeví jako poměrně zdařilá, mám k ní však několik připomínek.

1. V práci postrádám český kontext popírání holocaustu. Z domácích autorů je uveden pouze Miroslav Kárný - *Popírání šoa v Čechách*. Chybí zde např. práce Václava Nekvapila - *Antisemitismus u nás. Přehled situace v České republice po roce 1989*, která se věnuje popírání holocaustu v českém prostředí.
2. Práce s literaturou není zcela vyhovující, jelikož:

- a. Autorka u seznamu literatury nedodrží dšsledně citační normu (viz např.: Dařilek, P. Kusák, P. 1990. Kapitoly z pedagogické psychologie. Olomouc: VUP nebo Melucci in Znebejánek, František. 1997. Sociální hnutí: teorie, koncepce, představitelé. Praha: Sociologické nakladatelství.) a odkazy na literaturu v textu nemají konzistentní podobu (odkaz na autora a rok vydání publikace je někdy umístěn na konci věty před tečkou, jindy za tečkou - viz např. strana 28).
  - b. Dva z často citovaných odkazů (Bailer-Galanda 1997, Evans 2002) nejsou v seznamu literatury uvedeny.
  - c. Autorka ve velké části své práce reprodukuje již dříve publikované závěry. Jako příklad lze uvést bakalářskou práci Jana Maršáka ze sociologie FSS - *Popírání holocaustu jako sociální hnutí* z roku 2004, která je k dispozici ve fakultní knihovně. V této práci je již obsažena většina faktů, které autorka ve své práci prezentuje a to i podobně strukturovaných.
3. Autorka se v práci zaměřuje především na popis (kapitoly 1-5) a méně na sociologickou analýzu zkoumané problematiky. V kapitole šest, která je pro předkládanou práci stěžejní, jsou představeny funkce popírání holocaustu v moderní společnosti (funkce legitimizační, kauzální atribuce, kolektivní identita). Z textu však není zřejmé, proč autorka zmiňuje právě a pouze tyto funkce. Není jasné, zda je výčet funkcí popírání holocaustu převzat z literatury nebo je navržen samotnou autorkou na základě jejího studia literatury.
  4. V zadání práce je avizováno využití znalostí o sociální konstrukci reality, nicméně nikde v textu není konstruktivistický pohled použit, a to přesto, že je pro toto téma vhodný, zejména pak pro kapitolu pět, kde autorka popisuje metody popíračů holocaustu.

Předkládanou práci považuji za přehledně zpracovanou přehledovou studii o popírání holocaustu. Autorka v práci dosáhla cílů, které byly stanoveny v jejím úvodu - analyzovat popírače z pohledu funkcionalistického paradigmatu. Z tohoto pohledu považuji za nejvíce přínosnou kapitolu šest, kde autorka představuje funkce popírání holocaustu ve společnosti.

S ohledem na výše uvedené výhrady navrhuji hodnocení **B - C s ohledem na výsledek obhajoby.**